

[Christmas Møller.]

vikling, efter hans egen Opfattelse maaske hellere til Konsolidering, men i hvert Fald en Plan. Man kan mene meget om hans Forgænger, det ærede Medlem Hr. Hauge, men man kan ikke benægte, at der var System i ham, og at han har opretholdt Systemet i den Tale, han holdt her i Dag. Men det var dog rimeligt, at vi, naar Regeringen nu til Trods for, at man har faaet foræret, om jeg saa maa sige, Valutaattestordningen for hele Aaret 1937, kommer og vil have den fornyet og Attesten godkendt, havde faaet en Plan fra Regeringen, en Redegørelse for Regeringens Politik. Men hvis jeg spørger Ministeren — maaske har vi det til gode til i Morgen —, om vi i Dag paa Grundlag af Statsministerens eller Handelsministerens Udtalelser og Redegørelse fra det høje Ministerium kan se, hvad det er, Ministeriet i Virkeligheden vil, paa hvilke Omraader det vil gribe ind i det økonomiske Liv, maa jeg for mit Vedkommende svare: Jeg ved saare lidt herom; vi har ingen Besked faaet i saa Henseende, og da har vi Lov til at sige, at Stillingen i Dag er den, at den kræver den alleralvorligste Overvejelse fra alle Sider af, hvilke Foranstaltninger der skal foretages. Da ingen kan være i Tvivl om, at den Tilstand, der hersker ved Indgangen til Aaret 1937, er, at vi staar med et Landbrug med en overordentlig vanskelig Fremtid for sig, at vi staar med en Arbejdsløshed paa op imod de halvandet Hundrede Tusinde, og at vi staar i en Tilstand, hvor Byerhvervene ser Fremtiden i Møde med stor Alvor, har man Lov til at spørge Regeringen: Hvad er denne Regerings Plan for, hvad der skal foretages paa de økonomiske Omraader? Det maatte være Regeringens Pligt, naar den kræver saa stor en Bemyndigelse, som der her er Tale om, at give den høje Rigsdag og det danske Folk Besked om, hvad den vil.

Hvis jeg skulde gøre nogle Bemærkninger om Regeringens Politik i den første Halvdel af den Rigsdagssamling, der er gaaet, og hvor Regeringen har faaet en saa overordentlig Magt, at den saa at sige paa alle Omraader kan gøre, hvad den vil, maa jeg sige, at man i Virkeligheden intet klart Indtryk har af, hvad Regeringens økonomiske Politik gaar ud paa. Der er gennemført eller fremsat nogle Forslag om Hjælpeforanstaltninger for Landbruget, Forslag, som er meget spagfærdige — som Forslaget, vi vedtog forleden Dag —, om Hjælpeforanstaltninger over for det mindre Landbrug. Regeringen har foreslaaet en

Rentelettelse eller rettere et Rentetilskud for det mindre Landbrug, men Forslag, som griber ind i selve Kærnen i Problemet, Landbrugets ulige Skatter og Landbrugets ulige Stilling erhvervsmæssigt set — noget jeg skal komme til senere —, har man ikke set. Man har endda ikke faaet den fjerneste Besked om, at de vil komme, og vi maa regne med, at de ikke vil komme. Hvad er Regeringens Rente- og Diskontopolitik?

Mit Partis Ordfører paa dette Omraade har sammen med mit Partis Bestyrelse i Dag indbragt en Forespørgsel til den højt-ærede Minister, og vi vil jo derigennem senere komme til at behandle Spørgsmaalet indgaaende, men nogle enkelte Bemærkninger og i hvert Fald et enkelt Spørgsmaal maa jeg have Lov til at komme med allerede under denne Forhandling: Hvad er Regeringens Diskonto- og Rentepolitik? Jeg stiller det positive Spørgsmaal til Ministeren: Er det rigtigt, at der er en Aftale mellem Ministeren og Nationalbanken om, at Diskontoforhøjelsen skal vente til Tirsdag den 16. Marts Kl. 4 om Eftermiddagen? De kommunale Valg kan som bekendt foregaa fra den 1. til den 15. Marts, og der er vel enkelte Kommuner, som tager Valget om Mandagen, ellers fik vi antagelig Forhøjelsen om Søndagen, men jeg spørger altsaa Ministeren: Er det rigtigt, at Diskontoforhøjelsen skal vente til Tirsdag den 16. Marts Kl. 4 om Eftermiddagen, naar Børstiden er omme? Man maa have Lov til at spørge, om ikke der har været Forhandlinger om Diskontoen, og jeg spørger derfor videre, om det ikke er rigtigt, at der har været ført Forhandlinger mellem Regeringen og Nationalbanken om Diskontoen? Vejen er jo aldrig længere end over til Landstinget, hvor man kan faa førstehaands Kendskab dertil. Jeg spørger videre, om det er rigtigt, at Regeringen under disse Forhandlinger — saaledes som Forlydendet er gaaet ud paa — har modsat sig en saadan Forhøjelse. Jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at Regeringens Rentepolitik er opgivet, Regeringens lave Diskontopolitik er jo opgivet, det er ligetil. Forholdet er vistnok oven i Købet dette, at man er begyndt i Regeringskredse og fra Regeringens Side over for sine Tilhængere at sige: Hvad betyder egentlig Diskontoen?

Det kan være meget godt, at Ministeren i en Forsamling af Husmænd, hvoraf de fleste har deres Huse og deres Laan deri, siger til dem: Ja, men I har jo jeres Laan, og I har jeres faste Rente, derfor gør det vel ikke saa meget med Diskontoen — jeg har hørt en Fugl synge om, at dette Argument er i bedre